

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 174/10
20.10.2010. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Невенке Важић, Анђелке Станковић, Љубице Кнежевић-Томашев и Веска Крстајића, чланова већа, са саветником Весном Веселиновић, записничарем, у кривичном предмету осуђеног С.И, због кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 1. у вези члана 289. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз број 462/10 од 20.09.2010. године подигнутом против правноснажне пресуде Окружног суда у Суботици Кж-175/09 од 04.09.2009. године, у седници већа одржаној дана 20.10.2010. године, донео је

П Р Е С У Д У

Уважењем захтева за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Србије Ктз број 462/10 од 20.09.2010. године УТВРЂУЈЕ СЕ да је правноснажном пресудом Окружног суда у Суботици Кж. број 175/09 од 04.09.2009. године, повређен закон у корист окривљеног С.И. – члан 369. тачка 4. ЗКП-а у вези члана 50. и 57. став 1. тачка 6. (сада тачка 7) КЗ-а.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Општинског суда у Суботици К. 623/08 од 16.12.2008. године, окривљени С.И. оглашен је кривим због извршења кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 1. у вези члана 289. став 1. Кривичног законика за које му је изречена условна осуда тако што је утврђена казна затвора у трајању од шест месеци, те је истовремено одређено да се иста неће извршити уколико у року од две године не учини ново кривично дело. Окривљеном је изречена и мера безбедности забрана управљања моторним возилом „Б“ категорије у трајању од шест месеци.

Пресудом Окружног суда у Суботици Кж. 175/09 од 04.09.2009. године, делимичним уважењем жалбе Општинског јавног тужиоца у Суботици преиначена је првостепена пресуда у погледу одлуке о кривичној санкцији тако што је Окружни суд у Суботици окривљеног И.С. због кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 1. у вези члана 289. став 1 КЗ-а, за које дело је оглашен кривим првостепеном пресудом, на основу члана 4. став 2, 42. и 50. КЗ-а и члана 356. ЗКП-а осудио на новчану казну у износу од 200.000,00 динара, коју је окривљени дужан да плати у року од 60 дана од пријема писменог отправка другостепене пресуде, те је истовремено одређено да ће се иста, уколико је окривљени не плати у остављеном року, заменити казном затвора у складу са одредбом члана 51. став 2. Кривичног законика, а првостепена пресуда је у преосталом и непреиначеном делу остала неизмењена.

Против правноснажне пресуде Окружног суда у Суботици Кж. број 175/09 од 04.09.2009. године, Републички јавни тужилац подигао је захтев за заштиту законитости због повреде кривичног закона из члана 369. тачка 4. ЗКП-а у вези члана 50. и 57. став 1. тачка 7. Кривичног законика, са предлогом да се захтев усвоји тако што ће се другостепена пресуда преиначити у погледу одлуке о кривичној санкцији.

Врховни касациони суд је одржао седницу већа у смислу члана 422. став 3. ЗКП-а у одсуству обавештених Републичког јавног тужиоца, окривљеног С.И. и његовог браниоца, адвоката Ј.Н, на којој је размотрио списе предмета, заједно са наведеном правноснажном пресудом, па је по оцени навода у захтеву за заштиту законитости нашао:

Захтев је основан.

Врховни касациони суд налази да се основано захтевом за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца указује да је правноснажном пресудом Окружног суда у Суботици Кж. број 175/09 од 04.09.2009. године учињена повреда кривичног закона из члана 369. тачка 4. ЗКП-а у вези члана 50. и 57. став 1. тачка 6, у време доношења другостепене пресуде, (сада тачка 7) КЗ-а, јер је, другостепени суд одлучујући о кривичној санкцији прекорачио овлашћења која има по закону и то у корист окривљеног С.И.

Наиме, одредбом члана 56. Кривичног законика прописано је да суд може учиниоцу кривичног дела изрећи казну испод границе прописане законом или блажу врсту казне под условом да закон предвиђа да се казна може ублажити, или кад закон предвиђа да се учинилац може ослободити од казне, а суд га не ослободи од казне или када суд утврди да постоје нарочито олакшавајуће околности и оцени да се и са ублаженом казном може постићи сврха кажњавања.

Надаље, у ситуацији када су испуњени услови за ублажавање казне из члана 56. КЗ-а, члан 57. КЗ-а предвиђа границе ублажавања казне, па је тако између осталог у тачки 6. става 1. тога члана било прописано да се, ако је за кривично дело прописана казна затвора без назначења најмање мере, уместо затвора може изрећи новчана казна или рад у јавном интересу.

С`обзиром на то да из списка предмета произлази да је окривљени правостепеном пресудом оглашен кривим за кривично дело тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 1. у вези члана 289. став 1. КЗ-а, за које је прописана казна затвора од једне до осам година, то јест да је за предметно кривично дело прописана казна затвора са назначењем најмање мере (годину дана затвора, која је по члану 57. став 1. тачка 4 /сада тачка 5/ КЗ-а, могла бити ублажена до три месеца затвора), то се у смислу одредби члана 57. став 1. тачка 6. КЗ-а, у време доношења другостепене одлуке (сада тачка 7) КЗ-а, окривљеном није могла изрећи новчана казна.

Надаље, члан 57. став 2. (сада став 4) КЗ-а прописује могућност да суд окривљеном казну ублажи без ограничења прописаних у ставу 1 тога члана у ситуацији када је овлашћен да учиниоца кривичног дела ослободи од казне, а у смислу одредбе члана 58. КЗ-а, суд може применити тај институт само када то закон изричито предвиђа или ако је у питању кривично дело учињено из нехата и кад последице дела тако тешко погађају учиниоца да изрицање казне у таквом случају очигледно не би одговарало сврси кажњавања. Како је окривљени предметно кривично дело извршио са умишљајем, а одредбом члана 297. КЗ-а није изричито предвиђена могућност ослобађања од казне учиниоца овог кривичног дела, то у конкретном случају по Кривичном законик у није било места изрицању новчане казне.

С`тога је Окружни суд у Суботици тиме што је пресудом Кж. 175/09 од 04.09.2009. године, делимично уважио жалбу Општинског јавног тужиоца у Суботици и преиначио пресуду Општинског суда у Суботици К. 623/08 од 16.12.2008. године, тако што је окривљеном за предметно кривично дело изрекао новчану казну, иако за то нису постојали законски услови, погрешно применио одредбе члана 50. и 57. став 1. тачка 6. (сада тачка 7) КЗ-а и на тај начин одлуком о казни прекорачио овлашћења која има по закону учинивши у корист окривљеног повреду кривичног закона из члана 369. тачка 4. КЗ-а у вези члана 50. и 57. став 1. тачка 6. (сада тачка 7) КЗ-а.

С`обзиром на то да је у овом случају захтев за заштиту законитости подигнут на штету окривљеног, Врховни касациони суд је уважењем захтева само утврдио повреду закона у корист окривљеног, не дирајући у правноснажну судску одлуку.

Из изнетих разлога, на основу члана 30. став 1. Закона о уређењу судова („Службени гласник Републике Србије“, број 116 од 22.12.2008. године) и применом члана 425. став 2. у вези става 1. ЗКП-а, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци пресуде.

Записничар-саветник,

Председник већа-судија,

Весна Веселиновић, с.р.

Бата Цветковић, с.р.